

իր յիշատակներու մասին (Տե՛ս ՄԶ. Թ. 532 և Յուզ. Պ.):

ՅԱԿՈՒՔ ՊԿ. ՍԵՐՈՎԿԵԱՆ, ՊՈԼՍԵՑԻ. — Ծ. 1780 ին. Առ. Մարտունի և Ամասիոյ. ՊԿ. (1839—1840). Բ. ոնգամ (1848—1858). 1862ին ուխտաւորութեամբ այցելած է Ս. Յակոբի վանքը, արկածով մը վախճանած է հոն 1862ին և թաղուած է Ս. Փրկչի վանքը պատրիարքներու շարքին մէջ: Իր կտակագիրին և մինչև 1871 թուականը Երուսաղէմի սնտուկը մնացած գումարի մասին տեսնել (Մատիս, Թ. 1168). Յակոբ պարք. Ներսէս Ե. կթղ.էն 1850ին ստացած էր մարգարտայեռ և պատկերազարդ կրճիտ մը. որ կը մնար Սկիւտարի Ս. Խաչ եկեղեցին. տեսնել մանրամասնութիւնները (Անդ. Թ. 1320). Իր տապանագիրն է հետեւեալը.

«Այս է տապան հանգստեան Յակոբայ Ս. Արքեպիսկոպոսի նախկին Պատրիարքի Կ. Պօլսոյ որ եկեալ յուխտ տնօրինական տեղեաց հանգեալ ի Տէր.

Յամի 1862 ի 6ն Նոյեմբերի.»:

Արծաթեայ ողկոյզներով և ոսկեզօծ տերեւներով զաւազանը յիշատակ կը մնայ Ս. Յակոբի վանքին. (Յուզ. Պ.):

ՅԱԿՈՒՔ ՊԵՏՐՈՍ ՌԻՇՍԽԵԱՆ, ԿՍՄԱՐԱԿԱՊՅԻ. — 1777ին Ս. Յակոբի վանքին կը նուիրէ մէկ արծաթեայ կանթեղ ի յիշատակ իր ննջեցելոց. (Յուզ. Պ.):

ՅԱԿՈՒՔ ՊԵՏՐՈՍ ԵՒ ԿԻՆՆ ԷԵՂԻՆԷ, ԿՍԼԿԱԹՍՅԻ. — 1832ին, այր և կին Ս. Յակոբի վանքին կը նուիրեն արծաթեայ մեծ խաչ մը և երկու հատ սկիհի թանկարժէք մեծ ծածկոցներ: Հեղինէի վրդէն կախուած ոսկեայ խաչը՝ Կալկաթայի Խաչկեան Յովհաննէս Աւագ քհ. Հնդկաց նուիրակ Ներսէս վրդ ի ձեռօք նուէր կը զրկէ Ս. Յակոբի վանքին:

ՅԱԿՈՒՔ (ՏԻՐԱՅՈՒ), պատկերահաւ և երամիշ Ս. Յակոբի. եղբայրը Յովհաննէս, նոյնպէս պատկերահաւ և երամիշ. երկուքն ալ բնիկ Երուսաղէմացի, Հաննէ եպս.ի տոհմէն: Շղթայակիր՝ Պոլլիս գտնուած միջոցին 1738 ին կը թղթակցէր այս երկու եղբայրներուն հետ: Նախան պարք. նամակի մը մէջ՝ հաւանաբար 1749ին տիրացու Յակոբին ուղղուած՝ Պոլսէն կը գրէ եւ ի մէջ այլոց կ'ըսէ «չի լինի թէ թուլանաս, և կամ թէ զանց առնուս յերաժշտական երգեցմանէդ. այլ զժրաջանութիւնն յան»